

במדבר פרק ח:

(א) וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶמְרָתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּהּ אֶת הַנִּרְתָּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאִירוּ שְׂבַעַת הַנִּרְוֹת: (ג) וַיַּעַשׂ כֵּן אֱהֲרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה הֶעֱלָה נִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה: (ד) וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקִּשָׁה זָהָב עַד יִרְכָּה עַד פְּרָחָה מִקִּשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה ה' אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמִּנְוָה:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת תצוה:

(א) ילמדנו רבינו קטן לכמה נמול, כך שנו רבותינו קטן נמול לשמונה, מה טעם כשם שנמול יצחק אבינו, ארשב"י בא וראה שאין חביב לפני האדם יותר מבנו והוא מל אותו וכל כך למה א"ר נחמן בר שמואל כדי לעשות רצון בוראו, הוא רואה בנו שופך דם ממילתו ומקבל עליו בשמחה, א"ר חנינא ולא עוד אלא שהוא מוציא הוצאות ועושה אותו היום של שמחה מה שלא נצטווה הוא שהכתוב אומר ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך (תהלים עא) ולא עוד אלא אדם הולך ולוה וממשכן עצמו ומשמח אותו היום, אמר ר' יודן אימתי הבן חביב על אביו כשמתחיל להשיח, וכן הוא אומר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים (ירמיה לא) מהו ילד שעשועים כבן שלש כבן ארבע שהוא מתחיל להשיח ומשתעשע לאביו, וא"ר ביסנה אמר הקדוש ברוך הוא לישראל בני עשו לי כשם שעשיתי לכם האכלתי אתכם במדבר אף אתם היו מקריבין לפני את הכבש אחד תעשה בבקר וגו', וארחצך במים (יחזקאל טז) ואף אתם עשו לי כיוור, ואסוכך שמן (שם /יחזקאל ט"ז/) וכנגדו שמן המשחה, ואלבישך רקמה (שם /יחזקאל ט"ז/) וכנגדו מעשה רוקם, ואנעלך תחש (שם /יחזקאל ט"ז/) וכנגדו עורות תחשים, ואחבשך בשש וכנגדו שש משזר, ואכסך משי אלו ענני הכבוד שנא' (שמות יג) לא ימיש עמוד הענן וכנגדן יריעות עזים, ואעדך עדי זו פורפירה וכנגדן ארון וזרו, ואתן נזם וכנגדו חח ונזם, ועטרת תפארת בראשך וכנגדו כפורת על הארון וזר זהב, הנני ממטיר לכם לחם (שמות טז) וכנגדו לחם הפנים, וה' הולך לפניכם יומם וגו' (שם /שמות/ יג) וכנגדו צו את בניי להעלות נר תמיד.

בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה ג:

ר' שמעון בן יהוצדק שאל לרבי שמואל בר נחמן א"ל מפני ששמעתי עליך שאתה בעל אגדה מהיכן נבראת האורה, א"ל מלמד שנתעטף בה הקדוש ברוך הוא כשלמה והבהיק זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו, אמרה ליה בלחשה, א"ל מקרא מלא הוא (תהלים קד) עוטה אור כשלמה, ואת אמרת לי בלחשה, אתמהא, א"ל כשם ששמעתי בלחשה כך אמרתיה לך בלחשה, א"ר ברכיה אלולי שדרשה רבי יצחק ברביס לא היה אפשר לאומרה.

"וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל... (בראשית א, ד) - אָמַר ר' אֶלְעָזָר: אֹר שֶׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אָדָם צוּפָה בּוֹ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. כֵּן שֶׁנִּסְתַּבֵּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדוֹר הַמַּבּוּל וּבְדוֹר הַפְּלִגָּה וְרָאָה שְׂמַעְשֵׂיהֶם מְקַלְקְלִים - עַמְד וּגְנָזוּ מֵהֶם. וְלָמִי גְנָזוּ? לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא. מִשָּׁל לְמִלָּה שֶׁהִיְתָה לוֹ מִנְה יָפָה וְהַפְּרִישָׁה לְבָנָו. וְהֵיכָן גְּנָזוּ? בְּגוֹ עֵדוֹן (חגיגה יב ע"א; בר"ר ג, ו; שמו"ר לה, א).

קהלת פרק ז (יא) טוֹבָה חֶכְמָה עִם נַחְלָה וְיֵתֵר לְרֵאִי הַשְּׂמֶשׁ:

קהלת פרק יא (ז) וּמְתוֹק הָאֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׂמֶשׁ: (ח) כִּי אִם שְׁנַיִם הַרְבֵּה יְחִיהַּ הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׁמַח וְיִזְכֹּר אֶת יְמֵי הַחַשְׁפָּה כִּי הַרְבֵּה יְהִי כָּל שְׂבָא הַבָּל:

קהלת פרק ו (ג): אִם יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשְׁנַיִם רַבּוֹת יְחִיהַּ וְרַב שִׁיְהִי יְמֵי שְׁנָיו וְנִפְשׁוֹ לֹא תִשָּׁבַע מִן הַטוֹבָה וְגַם קְבוּרָה לֹא יְהִיְתָה לוֹ אֶמְרָתָהּ טוֹב מִמֶּנּוּ הַנְּפִל: (ד) כִּי בְהַבֵּל בָּא וּבַחֲשָׁף יָלַף וּבַחֲשָׁף שָׁמוּ יִבְסָה: (ה) גַּם שְׂמֶשׁ לֹא יָרָא וְלֹא יִדַּע נַחַת לְזֶה מִזֶּה:

קהלת פרק יב (א) וזכר את בוראיה בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: (ב) עד אשר לא תחשף השמש והאור והירח והכוכבים...

משלי פרק ו (כג) כי נר מצנה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:

קהלת פרק ח (א) מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא:

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת פסחים פרק י רבי אבהו אתא לטיבריא חמוניה תלמידוי דרבי יוחנן אפוי נהירין אמרון קומי רבי יוחנן אשכח רבי אבהו סימא. אמר לון למה אמר לון אפוי נהירין אמר לון דילמא אורייתא חדתא שמע. סליק לגביה א"ל מה אורייתא חדתא שמעת א"ל תוספתא עתיקתא וקרא עלוי חכמת אדם תאיר פניו.

במדבר רבה (וילנא) פרשת בהעלותך פרשה טו:

זש"ה = זה שאמר הכתוב = (ישעיה מב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה לא בשביל שאני צריך לנרות הזהרתיך על הנרות אלא לזכותם שנאמר (דניאל ב) ונהורא עמיה שרא וכתוב (תהלים קלט) גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה בא ללמדך שאינו צריך לנרות של ב"ו = בשר ודם = תדע כשאדם בונה בית עושה לו חלונות צרות מבחוץ ורחבות מבפנים כדי שיהא האור נכנס מבחוץ ומאיר מבפנים ושלמה שבנה בהמ"ק = בית המקדש = לא עשה כך אלא עשה חלונות צרות מבפנים ורחבות מבחוץ כדי שיהא האור יוצא מבהמ"ק ומאיר לחוץ שנא' (מלכים א ו) ויעש לבית חלוני שקופים אטומים להודיעך שכולו אור ואין צריך לאורם ולמה צוה אתכם לזכותכם לכך נאמר בהעלותך את הנרות הוי ה' חפץ למען צדקו ולא עוד אלא אם אתם זהירים להדליק את הנרות לפני אני מאיר לכם אורה גדולה לעתיד לבא לכך נאמר (ישעיה ס) קומי אורי כי בא אורך והלכו גוים לאורך ומלכים לנוגה זרחך.

ישעיהו פרק ל (כו):

והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש ה' את שבר עמו ומחץ מקתו ירפא:

ישעיהו פרק ס (א):

קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח: (ב) כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליה זרח ה' וכבודו עליה יראה: (ג) והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך:

ישעיהו פרק ב:

(א) הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: (ב) והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: (ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחותיו כי מצאיו תצא תורה ודבר ה' מירושלם: (ד) וישפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה:

שמות רבה (שנאן) פרשת שמות פרשה א:

ותרא אתו כי טוב הוא (/שמות/ ב'). תני ר"מ: טוב שמו. ר' יהודה אמר: טוביה שמו. ר' נחמיה אמר: הגון לנביאות. אחרים אומרים: שנולד מהול. רבנן אמרי: בשעה שנולד נתמלא הבית אורה. כתיב התם: וירא אלהים את האור כי טוב (/בראשית/ א) וכתוב הכא: ותרא אתו כי טוב הוא.